

ת"פ 50681/01/15 - מדינת ישראל נגד מחמוד רחמן, מוחמד רחמן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 50681-01-15 מדינת ישראל נ' רחמן ואח'

לפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ בעניין: מדינת ישראל

המאשימה על ידי ב"כ עו"ד שרית דרוד נגד

1. מחמוד רחמן

על ידי ב"כ עו"ד אחמד עואודה

2. מוחמד רחמן

על ידי ב"כ עו"ד מוחמד אבו קטיש

הנאשמים

גזר דין בעניינו של נאשם 1

רקע

1. נאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו בכתב האישום בעבירה של מסחר, החזקת והפצת חומר אסור לפי סעיף 7 (א) (1) לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, תשע"ג-2013. (להלן: "החוק").

2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום 07.05.14 בסמוך לשעה 16:00, התקשרה השוטרת ספיר גורדו (להלן: "השוטרת הסמויה") לטלפון מספר .., השייך לנאשם 1. השוטרת הסמויה ביקשה לרכוש חומר מסוכן מסוג "נייס גאי" וציינה בשיחתה עם נאשם 1 כי "ווילי" הפנה אותה אליו. נאשם 1 אמר לשוטרת הסמויה כי יכול למכור לה שקית אחת ב-70 ₪ ושתי שקיות ב-100 ₪. השוטרת הסמויה ביקשה לרכוש סמים תמורת סכום של 100 ₪ והשניים קבעו להיפגש זמן קצר לאחר מכן בדרך מעלה החמישה שבאבו גוש (להלן: "המקום").

השוטרת הסמויה הגיעה למקום ברכבה, וזמן קצר לאחר מכן הגיע נאשם 1 ברכבו. השניים החלו לדבר ובמהלך השיחה שאלה השוטרת הסמויה היכן "ווילי"? נאשם 1 התקשר לנאשם 2 המכונה "ווילי" וזה הגיע למקום כשבידו שתי שקיות המכילות סם מסוכן מסוג pb-22. נאשם 2 מסר את השקיות עם הסם לשוטרת הסמויה והיא העבירה לנאשם 1. במעשיהם המתוארים לעיל, מכרו הנאשמים שתי שקיות שהכילו חומר אסור בהפצה מסוג pb-22.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני והסכימו כי טרם ההתקשרות בין הנאשמים לבין השוטרת הסמויה התקיימו שיחות טלפוניות. כן לאחר אירוע מושא אישום זה התקיימו ביניהם שיחות בהם ביקשה

השוטרת הסמויה לקנות מהנאשמים סמים מסוג חשיש והם אמרו לה כי "הם לא מתעסקים בזה".
כן הסכימו ב"כ הצדדים להפנות את הנאשמים לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינם.
ב"כ המאשימה הבהירה כי בכפוף לתסקיר חיובי, המאשימה תעתור להטלת עונש של מאסר
שירוצה בעבודות שירות שלא יעלה על שישה חודשים, וב"כ הנאשמים יהיו חופשיים לטעון בשאלת
העונש.

4. יוער כי, בדיון שנערך לפניו ביום 10.1.16, נאשם 2 הודה והורשע בעובדות כתב האישום שלפניו.
נאשם 2 הופנה לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות והמשך הדיון בעניינו נקבע ליום
28.12.16.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 מיום 28.06.16 עלה כי נאשם 1 בן 31, נשוי ואב
לתינוק בן חודשיים ומתגורר עם אשתו ביחידת דיור הסמוכה לבית הוריו.

6. משפחתו של נאשם 1 מונה זוג הורים ושישה ילדים בגילאי 24-37 שנים, כאשר נאשם 1 הוא הבן
הרביעי במשפחה. אביו בן 65 אינו עובד, האם בת 65 עקרת בית והיא סובלת מבעיות רפואיות. עוד
עולה מתסקיר שירות המבחן כי נאשם 1 גדל במשפחה בה שניים מאחיו רווקים המתגוררים בבית
הוריו ומתמודדים עם מגבלה נפשית, ומצבם אינו יציב. כן מתוארת מציאות כלכלית קשה במשפחתו
של נאשם 1, בה המשפחה מתקיימת מקצבאות הביטוח הלאומי ורוב אחיו אינם עובדים, מתגוררים
עם הוריהם ותלויים בהם.

7. נאשם 1 סיים 12 שנות לימוד, ולדבריו עבר את מבחני הבגרות מלבד יחידה אחת שחסרה לו על
מנת לקבל את תעודת הבגרות. לאחר מכן נאשם 1 החל לימודים בתחום המחשוב באזור המרכז
ולא השלים את לימודיו, לדבריו בשל המצוקה הכלכלית איתה מתמודדת משפחתו. בהמשך החל
לעבוד בשיווק טבק למשך מספר שנים, כשכיר. לאחר מכן עבד בעבודות שונות, כסדרן סחורה
במרכול וכמחסנאי. לאחרונה הוא עובד בשיווק כרטיסי אשראי בחברת כאל. נאשם 1 תיאר כי כיום
הוא מתמודד עם חובות רבים בעקבות נישואיו ובעקבות לידת בנו וכן בשל היותו מובטל למשך
מספר חודשים.

8. אשר לביצוע העבירה המיוחסת לנאשם 1, נאשם 1 נטל אחריות חלקית לביצועה. לדבריו,
השוטרת ביקשה ממנו שיספק לה סם מסוג "נייס גאיי", אשר לטענתו לא היה אסור על פי חוק
באותה תקופה ונמכר בפיצוציות. עוד הוסיף כי המניע שלו לעבירה היה השגת קשר עם השוטרת
הסמויה ושותפו לעבירה סיפק לו את הסם על מנת שימסור אותו לשוטרת. כן ציין כי לא השתמש או
סחר סמים כלל וזוהי מעורבותו הראשונה בעבירה זו, כתוצאה מעידודה ופיתויה של השוטרת
הסמויה. בבדיקה לגילוי שרידי סמים במסגרת שירות המבחן נמצא נאשם 1 נקי מסמים.

9. אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, קצינת המבחן התרשמה כי נאשם 1 שואף לנהל אורח חיים נורמטיבי והוא נעדר עבר פלילי, כן הוא מבטא דאגה למשפחתו, ופועל על מנת להטיב את מצבו. כיום הוא עובד בעבודה סדירה ומעונין להמשיך בה. כל אלה מהווים גורמי סיכוי לשיקום. לצד זאת הנאשם נטל אחריות חלקית לביצוע מעשה העבירה וניסה להשליכה על שותפו לעבירה ועל השוטר הסמויה שפיתתה אותו לטענתו והתקשה לראות את הבעייתיות בהתנהגותו הוא. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות התנהגות פוגעת בעתיד.

10. לפיכך, קצינת המבחן באה בהמלצה להשית על הנאשם עונש מאסר, שירוצה בעבודות שירות לתקופה קצרה כענישה מוחשית ומציבה גבול, אשר תאפשר את שובו של נאשם 1 לעבודה.

11. בדיון שנערך לפניו ביום 17.7.16 ב"כ נאשם 1 טען כי בתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 לא הובאה התייחסות ליישום תוכנית של"צ עבור נאשם 1. מנגד, ב"כ המאשימה הבהירה כי נוכח התסקיר השלילי בעניינו של נאשם 1, עמדת המאשימה היא למאסר ממש. לפיכך, נאשם 1 הופנה בשנית לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר משלים בעניינו של נאשם 1 אשר יבחן את שאלת צו השל"צ.

12. מתסקיר שירות המבחן המשלים בעניינו של נאשם 1 מיום 3.11.16 עלה כי נאשם 1 עובד באופן רצוף מזה מספר חודשים כאיש מכירות בשני מקומות עבודה. הוא תיאר כי הוא מרוצה מעבודתו ומעונין להמשיך בה וגילה דאגה מכך שהוא עלול להיענש בעונש אשר ימנע ממנו להמשיך בעבודתו. עוד הוסיף כי הוא המפרנס היחיד במשפחתו וכיום הוא אב לילד בן שישה חודשים והציג אישור כי אשתו בהריון שני. עוד הביע חשש לכך שאובדן עבודתו יגרום למצוקה כלכלית משמעותית שתקשה על בני משפחתו להתקיים.

13. שירות המבחן בחן את התאמתו של נאשם 1 לביצוע צו שירות לתועלת הציבור ובחן את המחויבות שלו לביצוע הצו. שירות המבחן התרשם כי נאשם 1 הבין את משמעות הצו וגילה נכונות לבצעו. נאשם 1 ביטא מודעות לבעייתיות התנהגותו והבין את חומרתה. הוא ביטא תחושת חרטה ובושה על מעשיו ותיאר כי כיום הוא נמצא בהליך של שינוי חיובי והוא משולב במסגרת תעסוקתית יציבה ודואג לבני משפחתו. בשיחה עמו נאשם 1 נטל אחריות לביצוע העבירה ומסר כי הסכים לספק לסוכנת המשטרה את החומר האסור, מתוך רצונו להיענות לבקשתה, על מנת לספק לעצמו תדמית גברית בעלת מסוגלות עצמית. כן תוצאת בדיקה לגילוי שרידי סמים שמסר בשירות המבחן הצביעה על ניקיון מסמים. קצינת המבחן התרשמה כי נאשם 1 יכול לבצע צו שירות לתועלת הציבור, ואף הפנתה אותו להכנת תוכנית של"צ בשתי מסגרות שונות.

14. בחוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 4.7.16, נמצא נאשם 1 מתאים לביצוע עבודות שירות.

15. ב"כ המאשימה ביקשה לתת דגש לחומרת העבירה מושא אישום זה. היא ציינה בדבריה כי אמנם המדובר בסם שבמועד הגשת כתב האישום לא נכלל בפקודת הסמים המסוכנים, אלא בחוק, אולם לא ניתן להקל ראש בחומרה ובמסוכנות הנובעת ממנו. עוד טענה כי חומרה יתירה נובעת מכך שציבור הצרכנים של סמי פיצוציות הם בני נוער וקטינים. יתירה מזאת החומרים הפעילים בתוך אותם שקיות תמימות שנמכרות בפיצוציות, מסוכנים הרבה יותר מן הסמים המקובלים האחרים, שהרי בתוך אותן שקיות מצויים חומרים רעילים הגורמים למוות קטלני או לנזק נפשי ממושך. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה בעמ"ת 17509-11-13, מ"ת 26578-02-14 וכן למ"ת 48420-03-14 לתמיכה בטענותיה, וציינה כי יש להתייחס למסוכנות הנובעת מסמי פיצוציות באופן דומה להתייחסות למסוכנות הנובעת מסמים הנכללים בפקודת הסמים המסוכנים. כמו כן ציינה כי מדובר במכת מדינה ומן הראוי להחמיר בענישה נגד סמים אלו. ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

16. אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה סברה כי נטילת אחריותו של נאשם 1 בתסקיר השני אל מול התסקיר הראשון היא על מנת לקבל עונש מקל על מעשיו והוא לא באמת הודה במיוחס לו ונטל אחריות על מעשיו. כן ציינה כי הנאשם ללא עבר פלילי ועתרה להשית על נאשם 1 עונש ברף התחתון של המתחם, קרי 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, וכן מאסר מותנה וקנס.

17. ב"כ נאשם 1 בטיעונו לעונש עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן בתסקיר האחרון ולהשית על נאשם 1 צו שירות לתועלת הציבור ולא עבודות שירות, וזאת על מנת שלא לפגוע ברצף התעסוקתי של נאשם 1. הוא הדגיש את העובדה כי בשנת 2014 החומר המסוכן מסוג "נייס גאי" לא הוגדר כסמים, נמכר בחנויות ולא נאסר למכירה, ועל כן לא נכלל בפקודת הסמים המסוכנים. ב"כ הנאשם טען כי מדובר בחוק שייטכן שנאשם 1 כלל לא היה מודע אליו. הנאשמים קנו חומר זה מפיצוציה בשקיות מסודרות, "עשו טובה" לסוכנת המשטרתית והביאו לה חומר זה. כן הסוכנת המשטרתית ביקשה מהם סמים מסוג חשיש, אך הם סרבו ואמרו לה שהם אינם סוחרי סמים. עוד ציין כי נאשם 1 נעדר עבר פלילי ומאז אירוע מושא אישום זה עברו שלוש שנים בהם נאשם 1 לא שב על מעשיו ולא ביצע עבירות סמים אחרות. לנאשם 1 לא היה רווח ממכירת חומר זה לסוכנת המשטרתית. מדובר באירוע חריג לאורחות חייו של הנאשם, אשר מנהל אורח חיים נורמטיבי, עובד בשתי עבודות כדי לפרנס את אשתו ואת ילדו בן החצי שנה.

18. הנאשם בדברו האחרון מסר כי בתקופה בה אירע אירוע מושא אישום זה, השקיות היו נפוצות בכל הארץ, הם נמכרו בקיוסק והיה עליהם לוגו עם מס' טלפון של המשווק. לא הייתה כל כוונה לסחר או לשימוש בהם. עוד הוסיף ואמר כי כיום הוא נמצא במקום אחר לגמרי, נשוי ויש לו ילד בן חצי שנה ועוד ילד נוסף בדרך. הוא עובד בשתי עבודות במשך 14 שעות ביום ובקושי יש לו זמן לראות את בני משפחתו. עוד אמר כי הבין שעשה טעות ומפחד מכך שהטעות תפריע לו לכל החיים, הוא מרגיש בסיוט, וביקש מבית המשפט להתחשב בו.

מתחם העונש ההולם

19. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין

חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

20. הערך החברתי שנפגע מביצוע המעשים הוא פגיעה בשלום הציבור ובסדר הציבורי מפני פגיעתם הקשה של חומרים מסוכנים.

21. לאחרונה בע"פ 2681/15 **גדי בן שטרית נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 14.2.16), חזר בית המשפט העליון והדגיש את חומרתן הרבה של עבירות הסמים, ובראשן עבירות הסחר והפצת הסם, ואת הצורך להיאבק בעבירות אלה באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה:

"נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים' (ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל (12.12.1995))" (ע"פ 9482/09 ביטון נ' מדינת ישראל (24.7.2011), בפסקה 24).

22. חוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסוכנים, תשע"ג-2013, אשר נכנס לתוקפו ביום 6.8.13, הינו נדבך חקיקתי נוסף במלחמת החורמה נגד שימוש והפצת חומרים מסוכנים, לרבות אלה המופצים תחת שמות מסחריים תמימים, בעיקר בקרב צעירים ובני נוער, אשר לרוב אינם מודעים למחיר הכבד ולנזקים הכרוכים בצריכתם.

23. על תכלית החוק והערכים המוגנים על-פיו ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת החוק (ה"ח הממשלה 483, עמ' 1020 מיום 3.7.13):

"בשנים האחרונות נפוצה במדינת ישראל תופעה של שימוש ב"סמים חוקיים" לכאורה. המדובר בחומרים אשר בדומה להשפעות הנגרמות משימוש בסמים, השימוש בהם גורם להשפעות פסיכואקטיביות. חומרים אלה (להלן - חומרים מסוכנים) כובשים את שוק המשתמשים במהירות, עוד לפני שעלה בידי הרשויות לאסור על השימוש בהם. בשל העובדה שאינם נכללים בפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן - פקודת הסמים המסוכנים), הם מיוצרים ומופצים באופן גלוי, לכל דורש למרות הסיכון הרב הנשקף מהם. במיוחד מקובל השימוש בהם בקרב בני נוער וצעירים...".

24. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, אני נותנת משקל לקולא לכך שבמהלך שנת 2014, לאחר ביצוע העבירה, הוסף החומר PB22 הקרוי "ניס גאי", לתוספת לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, כך שמכירה של החומר האמור כיום, מהווה עבירה לפי פקודת הסמים. לענין מתחם

הענישה בעבירה של מכירת חומר אסור, החוק קובע עונש מירבי של שלוש שנות מאסר, כאשר מדובר בעבירה מסוג עוון בלבד, אולם כיום, העונש הקבוע לצד עבירת הסחר או הפצת הסמים, הקבועה בפקודת הסמים המסוכנים הוא עשרים שנות מאסר, וכאשר כתב האישום מוגש לבית-משפט השלום, עד שבע שנות מאסר.

25. כן העבירה בוצעה מספר חודשים לאחר שהחוק נכנס לתוקפו (החוק פורסם ב-6.8.13 והעבירה בוצעה ב-7.5.14, היינו כתשעה חודשים אחרי כניסתו לתוקף), כאשר עובר לחקיקתו היה חומר מסוכן זה נמכר בגלוי בקיוסקים ו"פיצוציות" ברחובה של עיר באין מפריע. אמנם, ידוע כי אי ידיעת החוק אינה פוטרת מעונש, אולם היסוד הנפשי של נאשם 1 נמוך ומידת אשמו של נאשם 1 פחותה באופן אשר מצדיק קביעה מתונה של מתחם העונש ההולם עד אשר יופנם האיסור הפלילי על ידי הציבור.

26. עוד יש ליתן משקל לכך שהשטרת הסמויה היא זו שפנתה לנאשם 1 פניות חוזרות ונשנות על מנת לרכוש ממנו את הסמים, נאשם 1 מכר לשטרת הסמויה יחד עם נאשם 2 שתי שקיות המכילות סם מסוכן מסוג pb-22, כאשר נאשם 2 מסר את השקיות עם הסם לשטרת הסמויה תמורת סכום נמוך של 100 ₪ בלבד אשר הועברו לנאשם 1. כך שהעבירה לא בוצעה לשם בצע כסף. כן הוסכם בין הצדדים כי השטרת הסמויה פנתה בשנית לנאשמים על מנת שיספקו לה סם מסוג חשיש והם סרבו לכך. לפיכך, בחינת נסיבות ביצוע העבירה מעידות על כך שחומרת העבירה מצויה ברף הנמוך של המתחם.

27. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים בהם נסיבות ביצוע העבירה חמורות יותר מהנדון בענייננו הושתו על נאשמים עונשים חמורים יותר:

בעפ"ג (מח' ב"ש) 16702-12-14 **פייסחוב נ' מדינת ישראל** (11.2.15), התקבל ערעורו של נאשם אשר הורשע בארבע עבירות של איסור הפצת חומר אסור בהפצה, הנאשם החזיק בביתו 7 יחידות של חומר מסוכן מסוג PB-22 במשקל כולל של 88.56 גרם ויחידה של חומר מסוכן מסוג AB-PINACA במשקל 1.06 גרם, וכן סיפק לאחר יחידה של חומר מסוכן מסוג AB-FUBINACA; כמו כן סחר בחומר מסוכן והחזיק בו למטרות הפצה, בכך שמסר לאחר יחידה של חומר מסוכן מסוג AB-FUBINACA תמורת סך של 50 ₪; ואף החזיק בביתו יחידה של חומר מסוכן מסוג PB-22 במטרה להפיצו. נקבע מתחם ענישה הולם שבין 4 ל-12 חודשי מאסר ביחס לשלוש העבירות הראשונות; ומתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר ביחס לעבירה הרביעית. הנאשם בעל עבר פלילי, נידון ל-13 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג מרכז 47767-06-14 **מור נגד מ"י** (6.7.14) בגין עבירה אחת של סחר בשלש שקיות ניס גאי תמורת 210 ₪, והחזקה של 9 שקיות, אושר מתחם של 6 עד 12 חודשי מאסר, וגזר דין של 7 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

בת"פ (רמ') 16980-01-14 **מדינת ישראל נ' יחזקאל** (20.11.14), הורשעו הנאשמים בכך שהחזיקו 405 שקיות בהם היה חומר מסוכן מסוג פי בי 22. הנאשמים צעירים, אחד מהם ללא עבר כלל והשני בעל הרשעה אחת שאינה רלוונטית. נידונו ל-6 חודשי עבודות שירות ועונשים נלווים.

28. יוער כי גם במקרים בהם נסחרו "סמים קלים" בהתאם לפקודת הסמים המסוכנים, קבעתי מתחמי ענישה שהרף התחתון מתחיל מעונש מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות (ר' ת"פ

41946-07-16, ת"פ 21557-06-16, ת"פ 27542-11-14, ת"פ 3688-07-15, ת"פ
(39312-12-15)

29. בהתחשב בכל אלה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין אישום זה נע בין עונש של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ועד לעונש של 8 חודשי מאסר בפועל.

30. במקרה דנן, לא מתקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה על הציבור או שיקום.

העונש המתאים

31. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא').

32. לקולא שקלתי את הודאתו של הנאשם במעשיו והחיסכון בזמן שיפוטי, עוד התחשבתי בכך שהנאשם יליד 1985, נשוי ואב לתינוק בן חצי שנה ואשתו בהריון. הנאשם נעדר עבר פלילי והוא המפרנס היחיד של משפחתו. אין ספק כי עונש מאסר, גם אם ירוצה בעבודות שירות יפגע בו ובמשפחתו באופן אנוש, שכן כיום נאשם 1 עובד באופן רציף מזה מספר חודשים כאיש מכירות בשני מקומות עבודה. עוד התחשבתי בחלופי הזמן ממועד ביצוע העבירה וכן כי מדובר באכיפה ראשונית של סם מסוג זה.

33. לחומרה שקלתי כי בעבירות מסוג זה, יש להתחשב בצורך בהרתעת הרבים. לעניין זה יפים דבריו של בית המשפט העליון על הצורך במלחמה בתופעה ובמיגורה, תוך הטלת עונשים מרתיעים. ברע"פ 6373/06 **מדינת ישראל נגד עווד אלנשמי** (ניתן ביום 6/9/06), נקבע כי:

"כאשר בעבירות סמיים עסקינן,

לא ניתן להתעלם מהחובה המוטלת עלינו כמערכת וכחברה להיאבק בנגעה סמיים. פן

חשוב של מאבק זה הינו הטלת עונשים מחמירים על מי שבחרים לעסוק בסחר

בסמים."

34. אשר על-כן, הנני גוזרת על נאשם 1 את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור על פי תוכנית שיכין שירות המבחן עד ליום 01.03.17.

ב. 3 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום על כל עבירת סמים.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתיו. הקנס ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.02.17.

ניתן צו להשמדת הסמים.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' כסלו תשע"ז, 06 דצמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.